

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 19.03.2019.
ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 19. марта 2019. године**

Председник већа: 19.03.2019. година, 14,42 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељење за ратне злочине К-По2 бр. 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО број 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли имац неких примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић и заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић.

Присутни оптужени:

- оптужени Милидраговић Недељко,
- оптужени Голијанин Алекса,
- оптужени Батиница Миливоје,
- оптужени Дачевић Александар,
- оптужени Милетић Бора,
- оптужени Петровић Јован,
- оптужени Паровић Драгомир,
- оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

- за оптуженог Недељка Милидраговића?

Адвокат Крсто Бобот: Судија, за оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Крсто Бобот по заменичком пуномоћју за адвоката Александра Лазаревића.

Он ме замолио да га заменим јер је спречен да приступи.

Председник већа: За оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Крсто Бобот, по заменичком пуномоћју у спису адвоката Александра Лазаревића.

- за оптуженог Алексу Голијанина?

Адвокат Крсто Бобот: Такође адвокат Крсто Бобоз, по заменичком пуномоћју за адвоката Горана Петронијевића.

Председник већа: За оптуженог Алексе Голијанина, адвокат Крсто Бобот по заменичком пуномоћју Горана Петронијевића у спису.

-за оптуженог Миливоја Батиницу, адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић,

-за оптуженог Александра Дачевића, адвокат Марко Миловић,

-за оптуженог Бору Милетића, адвокат Рајко Јелушић,

-за оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић,

-за оптуженог Драгомира Паровића, адвокат Владан Стефановић,

-за оптуженог Видослава Васића, адвокат Томислав Вишњић.

Обавештена сам од Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима да је приступио на главни претрес сведок Раденко Ђурковић.

Није приступио бранилац оптуженог Алексе Голијанина, адвокат Горан Петронијевић, о дану и часу главног претреса уредно обавештен на претходном главном претресу, а поднеском од 15.03.2019. године обавестио је суд да неће приступити на заказани главни претрес, обзиром да као бранилац доктора Радована Карацића присуствује изрицању другостепене пресуде пред Хашким трибуналом заказано 20.03.2019. године. У прилогу поднеска достављени подаци о лету издати од стране Galaxi toursa 14.03.2019. године.

Није приступио заштићени сведок под псеудонимом 301. Из дописа МУП Републике Србије ДП, УКП, Службе за откривање ратних злочина број 32611 Стр.пов.230369/15-146 од 05.03.2019. године утврђено је да је Служба за откривање ратних злочина поступила по допису овог суда, К.број 3/17, Стр.пов.19/16 од 26.02.2019. године и обавештава суд да су у претходном периоду обавили више контакта и телефонских разговора са заштићеним сведоком под псеудонимом 301, који је више пута недвосмислено изјавио да не жели да се појави као сведок у поступку против оптуженог Милидраговић Недељка и других, из здравствених и безбедоносних разлога, у вези чега је дана 31.05. суду и достављен Извештај са фотокопијом медицинске документације заштићеног сведока који је тада предао полицијским службеницима приликом непосредног разговора, када је изричито негирао, изјавио да не жели да улази у програм заштите сведока, иако брине за безбедност себе и своје породице због телефонских претњи са непознатог телефонског броја, које је добио крајем 2017. године и да не жели да га ни суд ни Тужилаштво позивају као сведока.

Нису приступили сведоци: Вељко Будимир и Бошко Будимир, уредно позвани.

Бошко Будимир је позив примио 28.02.2019. године. Увидом у повратницу утврђено је да је Вељко Будимир позив лично примио, потписао је повратницу, али није наведен датум пријема. Обе повратнице су враћене суду дана 04.03.2019. године. Из Службене белешке Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима од 18.03. са прилозима утврђује се да Предузеће за транспорт и трговину „Будекс“ д.о.о. је суду доставило дана 17.03.2019. године мејл којим обавештава суд да Будимир Бошко и Будимир Вељко неће моћи да присуствују главном претресу, због одсуства из Србије

услед пословних обавеза у међународном друмском транспорту робе за Русију и Грчку, о чему су као доказ достављене скениране прва страна путних исправа са фотографијом сведока Вељка Будимира и Бошка Будимира, као и стране са печатима преласка на граничним прелазима на којима се налазе датуми 12.03.2019., 11.03.2019. са натписом „Еуро зона“ Иватина, као и печати са датумима 25.02.2019., 13.03.2019., 26.02.2019., 15.03.2019. Из достављених скенираних делова путних исправа не може се утврдити којој путној исправи припадају скениране стране са печатима. Очигледно је да су позив суда за главни претрес примили пре одласка на овај пут, обзиром да из повратнице произилази да су примили позив 28.02.2019. године Бошко Будимир, извесно, а очигледно и Вељко Будимир. Истим разлозима правдали су и одсуство и за претрес од 26.02.2019. године, тако да у односу на ове сведоке, испуњени су сви услови за њихово новчано кажњавање, јер су они упозорени од стране овога суда дана 14.01. на главном претресу, да су дужни да своје обавезе ускладе са позивима. Па, обзиром да су позив на главни претрес добили пре одласка на пут, они немају оправдани разлог због чега су изостали са овог претреса по налажењу председника већа.

Није приступио Томислав Крстовић. Из Службене белешке Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима од 18.03.2019. године и копије повратнице здружене спису, утврђује се да сведоку није лично уручен позив за данашњи претрес. Два пута му је остављена обавест. Није остављено обавештење, немамо доказ да ли је ово обавештење подигао.

У судници присутан пуномоћник оштећене Хајрије Орић и Јасмине Орић Хусеиновић, адвокат Марина Кљаић, по пуномоћју достављеном суду дана 08.02.2019. године.

У публици присутна лица: Бећировић Есад, Бегић Нина, Бектић Ајша, Бранковић Бакир, Брковић Дамјан, Ћатибушић Селма, Ћекрић Јасмина, Ћогаз Ханифа, Ћокић Зорана, Дурић Албина, Џанановић Хабиб, Фирицки Борис, Хацибулић Рафија, Хусић Амила, Јовановић Милица, Карација Мелиса, Маџаревић Светислав Цон, Маџаревић Ирена, Милинић Филип, Милосављевић Марко, Моћевећ Тарик, Мујкић Елдин, Мурат Спахић Тарик, Машановић Мерис, Мустафић Нура, Нешић Маја, Николић Драгољуб, Огњановић Зоран, Поповић Хана, Радовановић Марина, Ралевић Алекса, Рудић Филип, Савић Слободан, Станић Жељана, Шуковић Весна, Тановић Русмир, Топаловић Мирослав, Тркуља Иван, Урошевић Милош.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 26.02.2019. године.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Раденка Ђурковића.

Позваћете сведока Раденка Ђурковића да уђе у судницу.

Сведок РАДЕНКО ЂУРКОВИЋ

Председник већа: Раденко Ђурковић, је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, добар дан.

Председник већа: Идентитет сведока Раденка Ђурковића...

Сведок Раденко Ђурковић: Раденко.

Председник већа: Па, добро, ствар је у нагласку.

Сведок Раденко Ђурковић: Раденко.

Председник већа: ...утврђен увидом у личну карту издату од државних органа БиХ под бројем 820ТО1Е85 дана 11.12.2015. године, ЈМБГ 2010957181352.

Вратићете сведоку личну карту.

Ви сте дали Ваше личне податке када сте испитани раније, када сте дали свој исказ пред тужиоцем за ратне злочине дана 12.05.2015. године. Да ли су ти подаци исти? Иста је адреса, као што видим, примили сте позив, улица Јасеновачка број 22, Братунац.

Сведок Раденко Ђурковић: Јеловачка.

Председник већа: Јеловачка, да, добро. По занимању руковалац грађевинских машина.

Сведок Раденко Ђурковић: Да.

Председник већа: Обзиром да сте испитани пред тужиоцем за ратне злочине, а да је предложено од стране Тужилаштва Ваше испитивање на главном претресу, Ви сте на предлог Тужилаштва позвани да се изјасните на све околности на које сте се изјашњавали и тада, када сте испитани пред тужиоцем за ратне злочине дана 12.05.2015. године у предмету против оптужених Недељка Милидраговића и других. Окренућете се, иза Вас, иза стакла седе оптужени. Да ли познајете овде присутне оптужене? Реците нам, да ли сте са њима у сродству и да ли сте са њима у завади?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, нити знам, нити сам у сродству, не знам никога.

Председник већа: Не познајете никога од овде присутних оптужених?

Сведок Раденко Ђурковић: Не.

Председник већа: Оптужене не познаје, није у сродству, није у завади. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Дали Вам је јасно ово упозорење и поука суда?

Сведок Раденко Ђурковић: Јесте, јесте, све је јасно. Ја Већ десети пут причам као папагај ово једно те исто.

Председник већа: Немојте тако да се опходите пред судом и да разговарате тако са овим већем. Ви ћете се изјаснити као што сте се и раније изјашњавали, без таквих испада и упадица.

Сведок Раденко Ђурковић: Добро.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП. Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани, говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, заклињем се.

Председник већа: Сведок положио заклетву на основу члана 96 ЗКП.

Ви сте тада испитани и детаљно сте се изјаснили о догађајима у месту Кравица јуна месеца 2005. године. Да ли остајете при овом исказу који сте дали пред тужиоцем за ратне злочине? Да ли постоји неки разлог због чега бисте нешто изменили или додали у односу на Ваш исказ дат 12.05.2015. године?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не, тачно је све што сам рекао тада. Све је то тачно и тако.

Председник већа: Дакле, остајете у свему при овим наводима?

Сведок Раденко Ђурковић: У свему, у свему.

Председник већа: Констатује се да сведок изјављује да остаје у свему при изјави датој пред тужиоцем за ратне злочине дана 12.05.2015. године.

Добро. Да ли можете сада, ево пред овим већем, присутним оптуженима, за које Ви кажете да их не познајете и свима овде, публици, оштећенима, да се изјасните, чега се Ви сећате, шта се тада дешавало 14., 15. јула 1995. године, зашто сте Ви тамо дошли и шта сте радили, шта сте видели. Ето, о томе се изјасните.

Сведок Раденко Ђурковић: Негде, ја сам добио позив за линију, на Обловом вису сам био. Обли вис је кота изнад Сребренице. То је било у априлу месецу, април, мај, јуни или јули је био напад ваљда на Сребреницу. Ја не знам тачно датум када је почео напад.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Ја сам био тада три или четири месеца на линији. И када је Сребреница пала, има то на мом исказу прошлом, покрет војске је био и ја сам био међу тим војницима, покрет. Неко је од ових веза телефонима оним, како се зове, радио-везама, јавио да се ја морам да вратим у Братунац. Ја сам знао да због борби, да ће бити погинулих, да морам ја то да радим, да сахрањујем и да копам раке и једнима и другима. И ја сам се вратио у Братунац кроз шуму. Дошао у Братунац. Ујутру узео машину коју ми је Драган Мирковић дао и са том машином су ми рекли да идем пут Глогове.

Председник већа: Да ли можете одмах због прегледности записника, само да кажете, ко Вам је рекао да морате да се вратите назад у Братунац?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам ја, то је радио-веза војна, ја не знам ко је...

Председник већа: Да ли Вам се представио неко?

Сведок Раденко Ђурковић: Нико.

Председник већа: А, да ли Вам је речено по чијем налогу треба да се вратите?

Сведок Раденко Ђурковић: Курир неки је јавио. Не, само курир је јавио, ја не знам ко, шта, како, у шуми то нико не зна. Ја не знам први ко је јавио. Само, „Ђурковић“, ја сам дигао руку, „назад“, каже, „у Братунац“. И ја сам се вратио кроз шуму, линијом. И дошао у Братунац у току ноћи и ујутру су ми дали Драган Мирковић машину која је била припремљена да идем у Глогову да радим, да копам. Прво да копам неке гробнице, а имао сам те гробнице за сахрањивање Муслимана који су изгинули у борби на пробој Сребренице.

Председник већа: Само када кажете „дао ми је машину“, објасните нам, да ли Вам је он издао наређење?

Сведок Раденко Ђурковић: Издао, издао наређење, он је био цивилна власт.

Председник већа: Шта је био, која власт?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, цивилна власт, Драган Мирковић директор Комуналног, а мени је ту био претпостављени. А ја сам у том одреду на линији добио и био у неком радничком батаљону. А тај раднички батаљон је попуњавао линије.

Председник већа: Добро, како Вам је то дао машину? Да ли Вам је рекао где да узмете ту машину, да ли је неко наредио да је доведе?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не, машина је стајала где сам је ја оставио када сам отишао на линију. И ја сам оставио и кључеве и ујутру само дошао и они су ми дали кључеве и „иди пут да копаш гробнице“.

Председник већа: Они, ко они?

Сведок Раденко Ђурковић: Драган Мирковић.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок Раденко Ђурковић: Када сам дошао горе за копање гробница у Глогову, ту су ми рекли да копам димензије које су ми рекли. Ја сам почео да копам дубине два метра, дужине тридесет до педесет метара, зависи и ту сам нашао Николића, Николића, онај, мислим Момир Николић. Ту је био Момир Николић и они су ми показали где да копам и шта да копам. Драган Мирковић...

Председник већа: Ко је Момир Николић?

Сведок Раденко Ђурковић: Молим?

Председник већа: Ко је Момир Николић?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, он је био официр при војсци, не знам.

Председник већа: Да ли је био сам, да ли је био ту још неко?

Сведок Раденко Ђурковић: И са Драганом Мирковићем, њих двојица су ми дали наређење и измерили где да копам и показали ми где. И ја сам ту копао.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: И када сам почео то да завршавам копање једне гробнице, Драган Мирковић који је био отишао негде, не знам где, после једно три, четири, пет сати, стиже и јавља ми да морам кренути са машином пут Кравице.

Председник већа: Осим њих двојице, никога ту нисте другог затекли?

Сведок Раденко Ђурковић: Никога, никога другог.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Била је цивилна заштита која је била са мном, три човека или четири, не знам, старија, која су били ту.

Председник већа: Није био нико ко копа исто тако неко?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Ту сам ја сам био тада. И рекли су ми да, Драган Мирковић ми је рекао да идем пут Кравице. И ја сам упалио поново машину и кренуо пут Кравице из Глогове. И у Кравицу када сам дошао, они су ми рекли, према земљорадничкој задрузи да тамо товарим са машином.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Та, три-четири радника која су у цивилној заштити, старији људи који су били, они су дошли са Драганом Мирковићем у колима, не знам која су кола била, „Лада“, не знам ни ја. Они су дошли да би неким рукавицама и моткама убацивали из земљорадничке задруге та тијела која су била у задрузи, у хангару неком. И они су рукавицама и чакљама неким дрвеним убацивали у корпу по један, по два тела, да бих ја товарио у камион.

Председник већа: Добро. Да ли сте познавали некога ту?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, никога нисам познавао. Приликом тих утовара, то је било врло тешко и видети, а камоли осетити у току лета тај мирис. Ми смо под маскама радили.

Председник већа: Да ли су ту били присутни Драган Мирковић и Момир Николић?

Сведок Раденко Ђурковић: Момир Николић није тада био ту, али је био тај Драган Мирковић који је довезао те раднике, четворицу и био је директор замљорадничке задруге колико ја знам да сам га видео ту. Он се исто Николић, Јоле Николић. Е, он је био ту. Ја сам товарио и толико ми је било тешко товарити и дисати под маском, да сам приликом утовара добио и шта ја знам, ону несвест и колега ме заменио једно сат времена, који је био са мном. Касније је дошао утоваривач и он са утоваривачем, дошао је и тај утоваривач да помогне да товаримо. А на тој машини је био колега мој, Крсто Симић.

Председник већа: На којој машини?

Сведок Раденко Ђурковић: На утоваривачу, он је био на утоваривачу, ја сам био на скипу. И тако смо се мењали, јер не може један то све да издржи да ради под маском.

Председник већа: Он је испитан пре Вас.

Сведок Раденко Ђурковић: Е да, он је био пре мене, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Чуо сам да је добио позив и он.

Председник већа: А да ли сте га пре тога видели, пре него што сте дошли испред хангара, да ли сте видели Крсту Симића?

Сведок Раденко Ђурковић: Нисам. Дошао је и он касније са утоваривачем, јер и он је добио наређење од некога, ја не знам од кога.

Председник већа: Нисте га видели у Глогови пре тога?

Сведок Раденко Ђурковић: Није у Глогови био он, он није био. Он је касније долазио са камином, у Глогову довлачио тела, јер он је био и возач камиона и руковаоц утоваривача.

Председник већа: Пре него што сте Ви први пут отишли испред хангара, је ли долазио у Глогову? Јесте видели некога да довози тела, пре него што први пут одлазите?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, није нико долазио још, није, јер тек сам ја завршио копање.

Председник већа: Да ли можете да се прецизније изјасните, када сте отприлике завршили копање, колико је било сати?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, те димензије, то треба да се копа најмање три, четири сата, ако сам...

Председник већа: Које димензије?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, једно педесетак метара, дубине једно метар и по до два, ширине два метра, колико је, у оним врећама тела може да стане. Па, најмање три, четири сата копања. Значи, ја сам после подне, највероватније кренуо. Мислим да сам то по подне кренуо за Кравицу.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Сведок Раденко Ђурковић: И горе смо товарили, мењали смо се, зато што није могао ни он да издржи сам то да товари, ни ја, под маскама, јер било је тешко и дисати, а камоли шта друго. Када смо то потоварили, можда једно до мрака, у камионе, камиони су отишли пут Глогове у депонију доле на тај у раку да убацују, да кипају, јер то је направљен благи нагиб, да камион уђе у рикверц и да једно по једно тело се извади, оно. Сада, шта сада даље има? Када смо то завршили, тај утовар, овај, камионе, ја сам са машином вратио се увече за Братунац. Сутрадан Драган Мирковић рекао ми је да мора да се узме друга машина, која се налазила ту, велика машина, да се копа још једна гробница број 2 у Глоговој. Та велика машина је била ту тренутно из „Водопривреде“ Зворника. Налазила се ту на корекцији реке која је била у време тих ратних дешавања поплава, одбрана од школе, ово, оно, копање оних канала дренажних. Тада се машина задесила ту. Драган Мирковић ме је одвео до те машине и ја сам рекао да треба вучни воз, пошто је то гусеничар, багер, не може самоходно ићи, десетак километара мора вучни воз камион да дође да га натовари и он је, камион је дошао, натоварио и ја сам кренуо поново пут Глогове да копам другу гробницу која је већих димензија, већих димензија, већа машина и брже ћу ископати.

Председник већа: А где се налазила та друга гробница?

Сведок Раденко Ђурковић: Она се налазила исто у Глоговој, само преко пута супротно од оне, на горњој страни, а ова је била једно десет метара, петнаест супротно од пута.

Председник већа: Испод пута?

Сведок Раденко Ђурковић: Испод пута, да, под, испод.

Председник већа: Ко Вам је рекао да копате?

Сведок Раденко Ђурковић: Драган Мирковић, он ми је био претпостављени.

Председник већа: И од њега сте примали наређења?

Сведок Раденко Ђурковић: Од њега сва наређења.

Председник већа: Да ли је ту био још неко присутан?

Сведок Раденко Ђурковић: Тада нико више. Он мени то каже, ја одем и он ме одвео до машине и ја сам натоварио машину, одвукао, истоварио, копао, по малтене три, четири сата ископао и поново смо ишли ја и Крсто да товаримо то што је остало у хангару, лешеве из Кравице. Поново смо ишли да товаримо, да би у другу ту јаму могло...

Председник већа: Зашто сте ишли обојица, колико је лешева остало?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, ја не знам колико је остало, нико није то бројао. То је можда било стотинак до стопедесет људи.

Председник већа: Што је остало или укупно?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, укупно је било можда до двеста, није више, сигурно. Јер у тој димензији просторије, није она већа, какви, мања, није могло да стане више људи.

Председник већа: У којој просторији?

Сведок Раденко Ђурковић: У том хангару.

Председник већа: А да ли је било испред просторије, испред хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Није, није, не. Ми смо са машином улазили, људи су са овим моткама и рукавицама, једно по једно тело убацивали. Ми изађемо са машином назад, натоваримо на камион и тако све повремено и дуго.

Председник већа: Добро, дакле, Ви сматрате да није било више од двеста убијених?

Сведок Раденко Ђурковић: Не верујем ја, није могло ни да стане у ту просторију више. И да знам тачно...

Председник већа: А испред, дакле тврдите, да није било?

Сведок Раденко Ђурковић: Није, није испред, не. Јер ја сам се кретао ту испред, на том простору.

Председник већа: У међувремену када сте Ви од копања ове гробнице, када сте дошли са Драганом Мирковићем и Николићем, ископали и отишли према Кравицама, да ли је неко већ довезао тела док сте Ви одлазили до хангара или сте се налазили испред хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, вероватно да је, оно што смо ми натоварили, што смо натоварили

Председник већа: Да ли сте видели да неко већ одвози тела у међувремену када Ви идете према хангару?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, било је, ту су била два камиона, два црвена и два жута камиона која су се кретала. Ми смо товарили та два камиона, црвена и два жута.

Председник већа: Добро, када Ви први пут долазите у Глогову да бисте истоварили лешеве, да ли је већ био, да ли је неко истоварио пре Вас?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, када сам ја отишао, није нико истоварао. Када сам ја отишао, камиони они, ако је стигао случајно, ја мислим да Крсто још није био дошао са овим утоваривачем, да је и он стигао у међувремену и онда смо товарили и камиони су одлазили и улазили и кипали доле, истоварали. И ми смо то морали да затрпамо, сутрадан, све.

Председник већа: Добро, дакле нико није утоварио да Ви не видите? И Ви можете на основу тога поуздано да потврдите да није било више од 200 убијених?

Сведок Раденко Ђурковић: Најмање то, то је минимално 200, ни више не верујем.

Председник већа: Минимално? А колико највише?

Сведок Раденко Ђурковић: Ништа више. Ако 5,6,10 више, шта је то.

Председник већа: Дакле, око 200?

Сведок Раденко Ђурковић: Око 200, да.

Председник већа: По Вашој процени. Добро, изволите даље.

Сведок Раденко Ђурковић: Ми смо то копали, ову другу, кад сам ја завршио копање, поново сам отишао са овим скипом који је био ту у Глоговој остављен, да поново одему Кравицу, нисам могао пешке, далеко је, 5-6 километара, горе да помогнем Симићу да товари, Крсти, утоваривачем. Пошто ја радим и утоваривачем и

багером и тако. И то смо се мењали сваки сат, јер то је било неиздрживо тешко и топло и ужасан мирис и тако. Кад смо то све завршили камиони су одлазили од нас доле према Глоговој, у јаме да затрпава се. Кад је све потоварено, можда по двије, трије туре камиони се обртали, истоварали, можда и пет, не знам ни ја, пута су одлазили, ја сам отишао у Глогову узео багер и ону земљу што је била са стране морао да набацим поново на она тијела.

Председник већа: Да ли сте то радили сами или је био још неко?

Сведок Раденко Ђурковић: То сам сам радио, ту нема шта, машина је велика 13 метара, рука она.

Председник већа: Када је све било готово, је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: Молим?

Председник већа: Када је све било готово, када су сви превезени?

Сведок Раденко Ђурковић: Кад је све превезено.

Председник већа: Како знате да је све превезено?

Сведок Раденко Ђурковић: Па зато што сам ја затрпао, више нема. Није било више, јер се морало поравнати.

Председник већа: И једна и друга?

Сведок Раденко Ђурковић: И једна и друга, све, да буде санитарно исправно, да нема шири мирис, да ово, да оно. После извесног времена Момир Николић нас је сазвао, можда једно два, три мјесеца, колико је прошло, поново да се те јаме ваде. Где да се ваде, где да се пребацују, углавном је тако нас ангажовао поново. Екипа, камиоини исти, руковаоци исти, и тако да смо поново пребацивали те јаме, утовар у камионе који су одлазили пут Братунца, даље куд су ишли ја не знам, јер ја сам из Глогове и товарио, даље не знам. Али то се радило ноћу, у току ноћи. Да нас кобајаги АВАКС не би снимео, е. Тако рекли нам, војна власт рекла. Да АВАКС не би снимео...

Председник већа: Ко Вам је то рекао?

Сведок Раденко Ђурковић: Па Момир Николић и Драган Мирковић. Ноћу, мање се види, ово, оно, мање народа се креће.

Председник већа: Шта су Вам рекли зашто су ти људи убијени? Како су они настрадали?

Сведок Раденко Ђурковић: Нико није рекао, откуд знам, у војсци не зна се ни кад кога ко убије, а камо ли то.

Председник већа: Добро, када већ кажу ноћу да нас не би открили, да ли сте Ви питали зашто се кријемо?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не. Јер то сад ископавање после два, три месеца, тијела су у распадању, тијела су вероватно ужасан мирис, још је то дању да и народ види, је л` то пожељно, није, вероватно је то неко рекао тако и ми смо то тако морали радити, у току ноћи до јутра. Ујутру се паркира машина. Петнаест дана смо ми вадили, петнаест дана.

Председник већа: Шта сте радили?

Сведок Раденко Ђурковић: Петнаест дана, ноћи у ствари, петнаест ноћи вадили та тијела, од земље одвајање, одвајање, петнаест ноћи.

Председник већа: Када сте то чинили? Детаљно нам то опишите? По чијем налогу? Где сте одвозили та тела?

Сведок Раденко Ђурковић: По налогу Драгана који је мени претпостављени, а њему је Момир рекао, ко је Момир ја то не знам, углавном нама су тако наредили да ми у току ноћи то вадимо наизменично петнаест вечери. Добијали смо те машине, ујутру вратимо машину, утоваривач.

Председник већа: Да ли ви исти који сте то радили и претходно?

Сведок Раденко Ђурковић: Исти, исти.

Председник већа: Да ли можете да наведете та имена?

Сведок Раденко Ђурковић: Па могу, ја као руковалац- Ђурковић, колега Симић на багеру на утоваривачу, а Симић је био и возач камиона црвеног, јер возио је и камион, а онај други возач не знам како се звао, неки жути, дебели, не знам ја име, и два жута камиона која су била су возили возачи Станојевић Драгољуб и Иван, Иван, Иван Павловић.

Председник већа: Иван Павловић, тако сте рекли претходно.

Сведок Раденко Ђурковић: Да, Иван Павловић, јесте. Помрли су они сад, то је све, и ја још за годину, двије, отићи ћу и ја.

Председник већа: Немојте тако, још сте Ви млади.

Сведок Раденко Ђурковић: Шта ћемо, тако је сад, после 25 година, колико то има, и сад ми опет једно те исто. Мени је ово десети пут да причам.

Председник већа: Где сте сведочили?

Сведок Раденко Ђурковић: Сведочио сам и у Бања Луци, и у Хагу и Сарајеву, овде у Београду два пута, и не знам ни ја, три пута, колико, тако да, десетак пута најмање. И чак сад питам некад неку ситницу, шта ће се сјетити 25 година прошло човече, не знам шта је јуче било.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли не постоји ниједан разлог због чега бисте Ви изменили навод из Вашег претходног исказа који сте тада дали и тада сте детаљно испитани. Ево и сада сте се изјаснили са неким малим одступањима. Да ли имате још нешто да изјавите чега се сећате, а сматрате да је важно?

Сведок Раденко Ђурковић: Па шта имам још. Кад смо то све завршили, ако је важно, а кажу да је важно, опет су нас сазвали да нас не знам ни ја због чега, да нам дају по десет литара нафте и да попијемо кафу, ето шта смо добили касније, на крају свега.

Председник већа: Ко вас је то позвао и ко вам је то дао?

Сведок Раденко Ђурковић: Тај Момир, Момир Николић.

Председник већа: Да ли сте га Ви видели, где сте га видели?

Сведок Раденко Ђурковић: Па како не, у кафани ће нас је частио по кафу и...

Председник већа: Шта вам је рекао зашто вас части?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, он каже одрађен посао, што смо ми радили тих петнаест дана, петнаест ноћи, попили кафу и добили по десет литара награде нафте да имамо за своје потребе.

Председник већа: Добро. То је била Ваша ратна обавеза да радите на овом месту за време рата, је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: Јесте. Па та војна инжињерија, шта сам могао, како, ако одбијем још горе ми је, у затвор, исто. А дешавало се да одем и у затвор, али шта ћу сад. Било је тога.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да су ова тела касније да сте петнаест дана откопавали. Кажите ми где сте их одвезли?

Сведок Раденко Ђурковић: Ја сам их товарио из Глогове и они су ишли пут Братунца, пут Братунца, куд су од Братунца ја то не знам, зато што сам ја био товарио те камионе, четири, два жута и два црвена и они су стизали у размаку по сат времена, где су возили ја не знам. То неко други зна.

Председник већа: Дакле, Ви сте само били ту у Глогови? Само сте товарили?

Сведок Раденко Ђурковић: Само у Глогови, да.

Председник већа: Нико Вам од њих није рекао где возе та тела?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не.

Председник већа: Колико су се пута враћали, да ли се сећате?

Сведок Раденко Ђурковић: Па у току ноћи, па то споро иде човече, не морем ја да побројим колико сам натоварио. Јер ја некад ухватим и земље, петнаест вечери смо ми товарили.

Председник већа: Реците ми да ли су ту у Глогови, дакле Ви тврдите биле су две гробнице, да ли су у тим гробницама била само лица која су убијена испред хангара и у хангару Кравица?

Сведок Раденко Ђурковић: Па само из хангара ту.

Председник већа: Дакле није било са других неких места, није било неких који су убијени на неком другом месту, у неким оружаним сукобима или ухапшени на неком другом месту, убијени на другом месту?

Сведок Раденко Ђурковић: Није, није, било је само приликом пробоја војске муслиманске те, до Коњевић Поља један је камион довозио по два три леша. Они су пробијали се поред асфалта и он доведе по два, три леша у току ноћи, шта ја знам.

Председник већа: Када у току ноћи?

Сведок Раденко Ђурковић: Па у току ноћи кад смо ми довлачили, он довуче и избаци на камару.

Председник већа: Колико избаци?

Сведок Раденко Ђурковић: Па по два, три леша у току ноћи, приликом пробоја муслиманских јединица.

Председник већа: И колико је можда укупно?

Сведок Раденко Ђурковић: Па пет, шест до десет тела било свега.

Председник већа: Пет до десет тела која су доведена ту, а нису убијена испред хангара или у хангару?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не, само поред асфалта гдје је била линија до Коњевић Поља, то је један камион одао

Председник већа: Дакле нико од њих није сахрањен у тим гробницама које сте ви ископали?

Сведок Раденко Ђурковић: Не.

Председник већа: Само лица убијена?

Сведок Раденко Ђурковић: Из хангара.

Председник већа: У хангару.

Сведок Раденко Ђурковић: И овај камион што је довукао пет, шест тијела до десет са линије пробоја поред војске наше кад су хтјели да прођу и нису, они су кроз шуму ишли и они су се вјешали тамо по шуми. Касније наша војска је налазила обијешени, упали у потковицу.

Председник већа: Реците ми да ли сте, кажете да сте захватили та тела заједно са земљом?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, да.

Председник већа: Да ли сте видели да неко од њих има везане руке, да ли сте видели неке предмете поред њих, да ли сте видели неке делове од ватреног оружја, од муниције?

Сведок Раденко Ђурковић: Не верујем, ја нисам ништа могао да видим. Ем је ноћ, имам свијетла, гледам али не видим. Корпа је тринаест метара од мене.

Председник већа: Добро. Док сте вршили утовар убијених, превоз и њихов истовар, као што кажете, да ли сте видели да ли си то ради о цивилима или је било лица која су била у неким војним униформама?

Сведок Раденко Ђурковић: Ја не знам, то је било у оном хангару и од крви и од свега, ја нисам видио каква је униформа, да ли је униформа или је цивилно, откуд знам. Ја не знам.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли су то била цивилна лица или су била униформисана?

Сведок Раденко Ђурковић: Па нисам загледао, шта ја знам, под маском, замагле ми очи, а камо ли.

Председник већа: Да ли је било жена или је било само мушкараца?

Сведок Раденко Ђурковић: Само мушкарци?

Председник већа: Да ли је било млађих лица, деце?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, не знам, јер ја сам у кабини.

Председник већа: Добро. Кажете да сте истоварали а после тога да сте земљу равнали?

Сведок Раденко Ђурковић: Јесам, само мушкарци.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Три дана кад стоји тијело, то се не може познати да ли је млад, да ли је стар, тијело се променило на топлоти.

Председник већа: Зашто кажете три дана? Који сте Ви то дан били?

Сведок Раденко Ђурковић: Па три дана, кад стоји три дана напољу у оној топлоти.

Председник већа: Добро. Када су та лица убијена, да ли Вам је познато?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам.

Председник већа: Пре него што сте Ви дошли по њих?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, ја сам дошао, то је било после пада Сребренице, ако је било 12., 13., можда 14. сам ја дошао.

Председник већа: 14. Које је било доба дана када сте Ви из Глогове дошли испред хангара Кравица?

Сведок Раденко Ђурковић: Из Глогове?

Председник већа: Да, након што сте ископали ове јаме.

Сведок Раденко Ђурковић: Око 11,12 сати, док сам ово ископао горе.

Председник већа: Да ли сте видели испред хангара Кравица припаднике Војске Републике Српске или полицијских снага?

Сведок Раденко Ђурковић: Нисам никога видео.

Председник већа: Па ко је био испред хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Само су била ова моја четворица које је довезао Драган Мирковић, та четворица, ђедови они из цивилне заштите и Момир, није Момир него овај Јоле, Јоле Николић и Драган Мирковић. Ја никога више нисам видео.

Председник већа: Да ли сте сигурни да је то био 14. или је можда био наредни дан?

Сведок Раденко Ђурковић: Па можда, можда.

Председник већа: 15.?

Сведок Раденко Ђурковић: Можда, шта ја сад...

Председник већа: На основу чега се оријентишете?

Сведок Раденко Ђурковић: Па на основу кад је, кад сам у шуми то добио горе наређење, то је било, ако је Сребреница пала 12., 13., значи 14. сам ја већ ту био, копање, можда је и 15. био.

Председник већа: Добро. Ево можете ли да сконцентришете и да нам кажете који је то тачно био дан, пошто је нама то важно.

Сведок Раденко Ђурковић: Е, ја не знам шта је јуче било.

Председник већа: Ви кажете 15. је можда био? Зашто кажете можда, а не: био је 15.?

Сведок Раденко Ђурковић: Па 25 година, ја не сјећам се више.

Председник већа: Добро. Ево рачунате од пада Сребренице, можете још једном да размислите и да нам кажете који је тачно то био дан.

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, не могу тачно да сјетим, кад не знам.

Председник већа: Дакле Ви сте у дилеми да ли 14. или 15., али могуће је да је био 15., је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: 14. или 15., не знам.

Председник већа: Да ли сте уопште тада видели негде војску осим ових Ваших старешина из цивилне заштите?

Сведок Раденко Ђурковић: Тада ту нисам видио, тада нисам видио, али видио сам после пар дана кад је војска кренула даље наша камионима да иду, са аутобусима да иду горе према Пјеновцу, ђе су ишли не знам ни ја.

Председник већа: Добро, ко је тада заузео и држао ове територије Братунац, Коњевић Поље?

Сведок Раденко Ђурковић: Ко је држао? Па не знам. Колико знам да је била наша војска.

Председник већа: Војска Републике Српске је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, колико знам.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели тада, Ви кажете Ви сте из Братунца дошли до Глогове, а затим до Кравица, да ли сте видели уопште негде на путу војску?

Сведок Раденко Ђурковић: Није пут, шумом је војска, није на путу.

Председник већа: Није било нигде на путу?

Сведок Раденко Ђурковић: Па никога на путу.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Војска је у шуми горе. Линија је шумом.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Раденко Ђурковић: Немам, имам само то што сам на крају завршио, да смо добили то по кафу и шта ја знам десет литара нафте и што смо одрадили тај посао, да ли је добро, да ли није, за некога јесте, за некога није, шта ћу ја сад, тако је било, тако су ми наредили и то је то.

Председник већа: Добро. Обзиром да је Тужилаштво предложило Ваше испитивање, дајем реч заменицима тужиоца за ратне злочине уколико имају питања за сведока. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Добар дан.

Сведок Раденко Ђурковић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Мало пре је судија поменула да има малих контрадикторности у односу на оно што сте рекли.

Председник већа: Можете ли само да се представите тужиоче због транскрипта.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Миољуб Виторовић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок Раденко Ђурковић: Знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Има малих контрадикторности. Кад сте Ви давали онај исказ 12. маја 2015. године рекли сте да сте након што Вас је Драган Мирковић Кинез послао у Глогову да сте тамо затекли Вашег колегу Крсту Симића који је управљавао "Ултом 160"?

Сведок Раденко Ђурковић: Да је стигао већ?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Већ тамо и да је он већ нешто радио?

Сведок Раденко Ђурковић: Па не знам, не верујем да је он стигао био.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па онда кажете да сте заједно неколико сати радили, па је онда он отишао у Кравицу?

Сведок Раденко Ђурковић: Па је он отишао.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А Ви сте остали сами?

Сведок Раденко Ђурковић: Где је отишао у Кравицу, кад је у Кравици.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Не, не, овде сте на Глогови, прво, први пут кад сте отишли на Глогову да копате, рекли сте да је тамо већ био Крсто Симић?

Сведок Раденко Ђурковић: У Глоговој?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: У Глогови, па сте заједно радили неколико сати, а онда је он отишао, а Ви остали сами.

Сведок Раденко Ђурковић: Онда је он отишао да вози камион.

Председник већа: Само моменат. Ви сте тада рекли: мој колега Крсто Симић је већ започео копање гробнице број 1 у Глоговој? Да ли се сећате, да ли је то тако било као што сте то изјавили пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 12.05.2015.?

Сведок Раденко Ђурковић: Ма не верујем, није могао он копати кад сам ја дошао ту да копам.

Председник већа: Дакле, Ви сматрате да сте Ви први дошли и да није било Крсте Симића када сте Ви дошли у Глогову са Мирковићем и Николићем?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, ја мислим да је тако. Јер нас је у току ноћи човек терао да ми идемо, ја нисам смио ноћу да идем са машинама. Ја сам ујутру кренуо.

Председник већа: То и Крсто Симић тврди на главном претресу да он није био у Глогови, него да Вас је видео испред хангара први пут.

Сведок Раденко Ђурковић: Па могуће, зато ја сад ...

Председник већа: А зашто сте тако рекли када сте претходно испитани?

Сведок Раденко Ђурковић: Па како сам рекао....Јер Крсто је возио и камион и машину, сад ће сам ја њега могао да видим тада, он је морао да дође у Глогову да довуче то, а довукао је кад сам ја отишао.

Председник већа: Рекли сте да Крсто је био са утоваривачем марке "Улт 160", да сте радили сат или два, да се он, Крсто затим изгубио са машином према Кравици, а да сте Ви наставили да копате. Да ли је било тако или је било као што сада тврдите на претресу?

Сведок Раденко Ђурковић: Ја мислим да сам ја почео да копам ту гробницу први, а да је Крсто можда у међувремену стигао.

Председник већа: Са лешевима или?

Сведок Раденко Ђурковић: Није могао са лешевима јер није било ископано. Онда је наишао машином пошто је то поред пута и да је прошао. Могуће је да је тако. Можда сам ја погрешио ту. Жив човек грешу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Ако можете још једном да нам поновите димензије те прве гробнице коју сте ископали?

Сведок Раденко Ђурковић: Она је била негде око 30 до 50 метара, ширине 2, дубине метар и по до два. Јер она је била уска, а дугачка. А ова је била масивнија и шира.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Можете ли ту да нам помогнете на основу чега се прави прорачун колико треба да буде, којих димензија треба да буде гробница?

Председник већа: Ја мислим да је мало....

Сведок Раденко Ђурковић: Па на основу тијела.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Шта су вам рекли колико тела ту треба да се сахрани?

Сведок Раденко Ђурковић: Па по основу тијела, ако је тијело једно фата метар, толико треба да копам дужине, 50-60 да би стало. Кад су видели да има мало тијела више онда су рекли да копам и другу гробницу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Е, а колика је димензија друге гробнице?

Сведок Раденко Ђурковић: Па она је мало шира, шира мало једно 20-ак метара ширине и колико је могла рука да ухвати, 6,7 метара око...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Овде сте нам рекли да је 20-25 метара дужина, 20-ак метара ширина.

Сведок Раденко Ђурковић: Па 20-ак.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па ако је 20-ак метара ширина онда је то четири пута већа гробница него ова прва.

Сведок Раденко Ђурковић: Па колико багер има руку...

Председник већа: Само моменат. Да ли је та друга гробница била већа него прва гробница?

Сведок Раденко Ђурковић: Јесте, јесте већа.

Председник већа: Да ли је то што тужилац сада изјављује била четири пута већа?

Сведок Раденко Ђурковић: Не вјерујем да је четири, јер машина има руку 13 метара, а ја не могу да копам 13, него могу 6-7 да копам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Добро, а колико је то, кажите колико је, овде сте нам пре тога рекли...

Сведок Раденко Ђурковић: Па нек је 20-ак са 20 метара, можда сам ја погрешио у 2,3,5, нико то није мјерио.

Председник већа: Реците нам ко Вам је рекао да копате гробнице тих димензија?

Сведок Раденко Ђурковић: Драган Мирковић.

Председник већа: Дакле он је рекао димензије које треба да буде?

Сведок Раденко Ђурковић: Па те димензије, јер има још лешева који нису сахрањени, да се то заврши.

Председник већа: Је л` Вам је рекао када су ти људи убијени?

Сведок Раденко Ђурковић: Није ми нико ништа рекао.

Председник већа: По њиховим телима да ли сте Ви могли да процените да ли су непосредно пре тога убијени или претходног дана, пре више дана?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, ја кажем вам, причао сам мало пре, да се та тијела за два дана, три изобличе. Ако је то дешавало се на дан, два прије, то је вероватно.

Председник већа: Па да ли су били изобличени?

Сведок Раденко Ђурковић: Па како не.

Председник већа: Изволите даље тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Док сте копали ову прву гробницу, овде сте нам рекли да су била два жута и два црвена камиона?

Сведок Раденко Ђурковић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: И рекли сте да су обрнули неколико тура док сте Ви тамо били. Па ајде да Вас то питам да чује и веће: колико тура је обрнуло тих четири камиона?

Сведок Раденко Ђурковић: Па једно двије, три туре су довукле.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па две или три?

Сведок Раденко Ђурковић: Па две или три, сад ја сам пратио у сваки камион, нисам могао да гледам и да радим и да, ја сам у међувремену отишао ...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А кад сте отишли у Кравицу, колико су тада ти камиони обрнули тура?

Сведок Раденко Ђурковић: Па горе смо их товарили, три, четири, пет тура сутрадан опет поново су одвукли.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Значи првог дана колико тура, колико тура сутрадан?

Сведок Раденко Ђурковић: Па не знам, ето сутрадан вероватно је више чим је већа гробница.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Колико сте рекли пет, шест тура сутрадан?

Сведок Раденко Ђурковић: Па пет, шест тура, да, сигурно.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: И овде сте нам рекли...

Председник већа: Тужиоче, ово је предлог Тужилаштва, немојте на тај начин да исцрпљујете сведока, него поставите јасно, конкретно питање и оно што Вам одговори не можете да бисте добили један одговор да поставите десет питања. То није у складу са ЗКП-ом. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Овде сте нам рекли колико може тела да стане у "Фап" и колико може да стане у камион.

Сведок Раденко Ђурковић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Хоћете да попијете воде?

Сведок Раденко Ђурковић: Хајде узећу мало воде, жедан сам ја.

Председник већа: И опет тужиоче, немојте да радите посао председника већа, ја сам овлашћена да одређујем, да дозволим да неко попије воде, ја Вас упозоравам да радите Ваш посао онако како то закон прописује. Изволите.

Сведок Раденко Ђурковић: Жути камион је био плићих страница, дубине, и ту не може пуно да стане тијела, можда 10-ак тијела да стане.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Овде сте рекли 15?

Сведок Раденко Ђурковић: Па 10 до 15 тијела.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А како сте тела утоваривали? Једно по једно или како?

Сведок Раденко Ђурковић: Ја дигнем корпу и само је...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Једно по једно?

Председник већа: Изјаснио се о томе, тужиоче, рекао је да остаје при свему, ми заиста мислим да не можемо ни на који начин путем габарита камиона да утврђујемо колико је могло да буде тела. Постоје други докази на основу којих ће се то утврђивати, а било какав прорачун, мислим да је апсолутно немогућ, да не постоји једначина за тако нешто.

Сведок Раденко Ђурковић: Је л` могу ја нешто да кажем?

Председник већа: Изволите.

Сведок Раденко Ђурковић: Ја сам сахранио више наших српских тијела, на нашем гробљу, него ових муслиманских пет пута, пет пута и то ме нико не пита, нико ме не пита.

Председник већа: Где сте сахранили?

Сведок Раденко Ђурковић: Па сахрањени у Братунцу на гробљу.

Председник већа: Тада, у тим догађајима је ли тако?

Сведок Раденко Ђурковић: У тим догађајима, испред тога, пет села је падало по 50-60 за дан изгине. Ја то морам да ископам и да завршим да поравнам. То ме никад нико није питао за то, никад. И мени је то криво.

Председник већа: Само моменат. Ја заиста мислим да путем ширине, дужине страница камиона не можемо никако утврдити колико је тада мртвих тела превезено. Мислим да нема потребе губити време на томе. Изволите даље тужиоче са Вашим питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Овде сте нам у Вашем претходном исказу навели да је након што сте вратили багер гусеничар, да сте отишли према, да ли је ако ја овде добро читам, овде помињете да сте ископали и трећу гробницу?

Председник већа: Само моменат. Изволите браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем судија. Адвокат Крсто Бобот. Судија ја имам приговор и на овакво постављање питања, а и генерално на овакав начин испитивања сведока. Ја бих да се вратимо Законику о кривичном поступку. Овај сведок је предлог Тужилаштва. Тужилаштво спроводи основно испитивање, одбрана унакрсно, онда после може да се укључи наравно у сваком тренутку и председник већа и веће, да не бих сад ја овде паметовао.

Председник већа: Браниоче, ја сам упозорила тужиоца.

Адвокат Крсто Бобот: Ово се претвара у нешто између унакрсног испитивања и испитивања у току тужилачке истраге. Не може основно испитивање да иде тако да се предочава шта је сведок говорио у истрази.

Председник већа: Ја се слажем, апсолутно је Ваша примедба на месту. Ја сам упозорила тужиоца, чули сте, и ја се надам да ће тужилац убудуће да поставља питања у складу са Законом о кривичном поступку. Изволите. Сврха овог испитивања није да Ви проверавате исказ овог сведока или да покушате да од сведока добијете изјаву која је можда адекватна или одговарајућа. То је сведок кога сте Ви предложили, према томе то право на унакрсно испитивање као што каже бранилац има само одбрана. Према томе, немојмо се понављати, немојте предочавати шта је рекао, немојте питати оно што је сведок био јасан у свом одговору, јер је опет потврдио на почетку свог исказа да остаје у свему при исказу, него поставите питања где сматрате да су неке нејасноће, као што сам ја питала да ли може да одреди ког је дана копао гробнице и ког су дана вожени убијени од хангара до Глогове. То није било прецизирано у његовом исказу. Али немојте питати оно што је већ рекао. Причао је и о дужини и о габаритима тих камиона, и о ширини и дужини гробница, о свему томе је причао и рекао да остаје при томе. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Да ли сте кад сте вратили багер гусеничар ископали и трећу рупу у Глогови са "Ултом 160", не, са скипом, са скипом?

Сведок Раденко Ђурковић: Не у Глоговој, није копано у Глоговој.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Него?

Сведок Раденко Ђурковић: Копано је прије `92. или 93. године, не у Глоговој.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Је л` могу да предочим шта је речено? "Након што сам вратио багер гусеничар на месту одакле сам га узео Драган Мирковић ми је наредио да одем скипом до Коњевић Поља. Она двојица из цивилне заштите старијих људи, један се зове Мирко, су били напред у корпи тако да смо се одвезли према Коњевић Пољу. Иза нас иде жути камион "Фап" којим је управљао Цвијетиновић Миливоје. Тај дан и сутрадан смо мислим по један камион тела сакупили и одвезли до Глогове где смо мислим поред Глогове 1 ископали мању рупу и ту закопали тела?

Сведок Раденко Ђурковић: То је та екипа што сам ја причао мало пре.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Је л` то трећа гробница, то Вас питам?

Сведок Раденко Ђурковић: Није трећа, то је у том истом реду. Није то трећа.

Председник већа: Ви опет унакрсно испитујете Вашег сведока.

Сведок Раденко Ђурковић: То је та иста.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Подразумева се да Ваш сведок говори оно што Вама одговара, ја не разумем зашто Ви вршите такво испитивање сведока.

Сведок Раденко Ђурковић: То је та екипа што сам ја напоменуо да је довлачила тијела поред линије пробијања, то је тај камион.

Председник већа: Добро. Ту је била нејасноћа и Ви сте то објаснили. Да ли неко од бранилаца оптужених има питања за овог сведока? Изволите, Вићентије Даријевић, бранилац оптуженог Миливоја Батинице.

Адвокат Вићентије Даријевић: Адвокат Вићентије Даријевић, један од бранилаца оптуженог Миливија Батинице. Само једно питање молим Вас, у овом првом наврату када сте рекли да сте превозили тела од хангара до гробнице, дакле онај први наврат Ваших активности, да ли можете да кажете колико је то трајало временски? Дакле, онај други пут кад сте помињали говорили сте 15 ноћи. Колико је ово трајало?

Сведок Раденко Ђурковић: То је тај један дан и други дан смо се вратили. Два дана.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. И моје следеће питање би било колико је прошло времена, да ли можете отприлике макар да одредите, од тог првог Вашег дела активности, дакле тај један дан кад сте превозили тела од хангара па до гробница и овај други наврат када сте вршили прекопавање односно када сте узимали тела заједно са земљом, колико је прошло од тих двеју активности Ваших, временски период?

Сведок Раденко Ђурковић: Па не знам, ја мислим да је то јесен већ била. Два, три мјесеца је прошло сигурно. Јесен, јесен је била.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од осталих бранилаца има питања за сведока? Да ли оптужени имају питања за овог сведока? Изволите. Оптужени Паровић.

Оптужени Драгомир Паровић: Оптужени Паровић Драгомир. Реците ми, молим Вас, простор испред хангара, да ли је био, тога хангара којег сте Ви видели, где сте били, да ли је био бетониран, асфалтиран, или је земља била?

Сведок Раденко Ђурковић: Бетониран, бетонирано.

Оптужени Драгомир Паровић: Све је било бетонирано?

Сведок Раденко Ђурковић: Све бетонирано. То једно пар метара, ту смо се ми кретали са машином.

Оптужени Драгомир Паровић: Колико је то у дужини од врата хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, колико је, колики је хангар, ја не знам задруга, двадесетак можда метара, можда и тридесет дужине, ширине четири, пет.

Оптужени Драгомир Паровић: То је све било бетонирано?

Сведок Раденко Ђурковић: Све бетонирано, да.

Оптужени Драгомир Паровић: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Да ли неко од осталих оптужених има питања? Нема питања. Добро, ево, ја бих Вас само питала, пошто сте били испред тог хангара, кажете у поподневним сатима, не можете прецизно да појасните да ли је било 14. или 15., могуће 15. Колико сте Ви, када сте дошли тамо, видели, да ли можете прецизно да се изјасните, убијених људи, где су ти људи били, да ли је било ко ту од живих био, када сте Ви дошли?

Сведок Раденко Ђурковић: Ту нико сем ових...

Председник већа: Осим ових који раде?

Сведок Раденко Ђурковић: Ови што су радили са мнош и овај Драган Мирковић што је довезао те људе и тај Момир, није Момир, него овај Јоле Николић, што је био тај директор задруге. А никога више ту. То је објекат један.

Председник већа: То је задруга.

Сведок Раденко Ђурковић: Задруга.

Председник већа: Да ли је ту било неке стоке?

Сведок Раденко Ђурковић: Није ништа било.

Председник већа: Није било никакве стоке?

Сведок Раденко Ђурковић: У рату ко да гледа стоку, човече.

Председник већа: Добро, ја Вас питам, да ли је било стоке.

Сведок Раденко Ђурковић: Није било тада, али је можда некада гајена стока ту.

Председник већа: Некада раније?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, да.

Председник већа: А сигурни сте да тада није било никакве стоке?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, ја нисам видео.

Председник већа: Нисте видели.

Сведок Раденко Ђурковић: Ја сам само у један простор улазио, са машином, као и овај колега и товарили и враћали назад десет метара или пет и у камион.

Председник већа: А да ли је било неких објеката иза тог хангара, који су служили тој земљорадничкој задрузи?

Сведок Раденко Ђурковић: Има још један тамо објекат, има.

Председник већа: Колико је удаљен тај други објекат?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, једно десет, петнаест метара, тамо поред реке, не знам ја колико.

Председник већа: Поред реке. Шта се тамо налази?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам, има само објекат, ја сам видео.

Председник већа: А нисте видели да има тамо људи?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, не, нисам. Тамо нисмо ишли. Није било потребе, јер то што је било ту, ту смо товарили.

Председник већа: Ту испред хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Из тог објекта, не испред, него у хангару, унутра је то било.

Председник већа: Дакле, Ви нисте уочили да постоје било какве животиње ту негде у близини?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, нисам видео, нисам.

Председник већа: Реците ми само, Ви познајете, обзиром да сте ту били, познајете тај део, да ли ту у близини хангара поред пута, постоје неке куће?

Сведок Раденко Ђурковић: Имају куће.

Председник већа: Где неко живи?

Сведок Раденко Ђурковић: Имају куће.

Председник већа: Колико су удаљене куће од самог тог објекта хангара?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, преко асфалта можда колика је ширина пута, десет, петнаест метара, две куће ја мислим да имају.

Председник већа: Две куће?

Сведок Раденко Ђурковић: Две или три, не могу.

Председник већа: Две или три куће и оне су поред самог пута?

Сведок Раденко Ђурковић: Поред самог асфалта.

Председник већа: А преко пута је хангар?

Сведок Раденко Ђурковић: Преко пута хангар.

Председник већа: И колико су оне удаљене од хангара, отприлике?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, колика је ширина пута. Ако је пут шест метара, па трака, још она стаза, по метар, па одводни канали, то је око петнаест метара, двадесет.

Председник већа: Око петнаест метара?

Сведок Раденко Ђурковић: Петнаест до двадесет метара.

Председник већа: Су те куће удаљене од самог улаза у хангар?

Сведок Раденко Ђурковић: Да.

Председник већа: А реците ми...

Сведок Раденко Ђурковић: Па, сваки дан пролазим туда.

Председник већа: Добро, од тих кућа, тај пут који води, где води тај пут ?

Сведок Раденко Ђурковић: Од тих кућа?

Председник већа: Да.

Сведок Раденко Ђурковић: Води...

Председник већа: Од тих кућа које се налазе преко пута хангара, где води тај пут?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, Братунац-Коњевић Поље.

Председник већа: У ком правцу?

Сведок Раденко Ђурковић: Братунац – Коњевић Поље.

Председник већа: Братунац-Коњевић Поље?

Сведок Раденко Ђурковић: Да.

Председник већа: Дакле, с једне стране води према Братунцу, с друге стране према Коњевић Пољу?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, Сарајеву тамо.

Председник већа: Колико је удаљено од тих првих кућа, преко пута тог хангара, до Коњевић Поља?

Сведок Раденко Ђурковић: Можда ћу слагати, али знам да је двадесет четири километра Братунац, ако је до Кравице дванаест, онда још толико је остало, можда десетак до дванаест до Коњевић Поља.

Председник већа: Десетак до дванаест километара од Кравице до Коњевић Поља?

Сведок Раденко Ђурковић: До Коњевић Поља.

Председник већа: Добро, да ли је тај пут кривудава, да ли је прегледан?

Сведок Раденко Ђурковић: Ја шта је, кривудава.

Председник већа: Добро. Шта је са једне и са друге стране пута до Коњевић Поља?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, куће, лево, десно, куће, усеци.

Председник већа: Куће и усеци?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, па, шума, лево, десно.

Председник већа: Добро, тада када сте Ви товарили ове лешеве, побијене испред хангара, у хангару „Кравица“, као што Ви кажете, реците ми, да ли су се још увек водиле борбе са непријатељским снагама?

Сведок Раденко Ђурковић: Јесу, јесу, јесу се водиле борбе.

Председник већа: Где су се водиле те борбе, колико далеко су биле те борбе?

Сведок Раденко Ђурковић: У тој шуми доле према превоју, где су они ишли према Црном врху, према Зворнику.

Председник већа: Према Зворнику? Колико је то удаљено од хангара „Кравица“?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, има једно брдо велико куда су они кланац пролазили и пробијали се. А доле једно код Коњевић Поља, још једно десетину, петнаест километара је доле, Црни врх, где су они пробијали се.

Председник већа: Пробијали се? Дакле, тамо су се водиле борбе?

Сведок Раденко Ђурковић: Тамо.

Председник већа: Са онима који су вршили пробој?

Сведок Раденко Ђурковић: Пробој, на челу са не знам којим командантом Њиховим.

Председник већа: Да ли знате, која је била то војска, која је то била јединица?

Сведок Раденко Ђурковић: Где, која војска?

Председник већа: Која је вршила пробој?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, то је муслиманска, муслиманска војска.

Председник већа: Муслиманска, а да ли знате, који одред?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам.

Председник већа: Не знате. А реците ми, да ли сте тада, дакле, када сте Ви возили убијене, да ли сте видели негде на путу неке страже?

Сведок Раденко Ђурковић: Није никога ја нисам видео ту, јер војска је по шуми била наша.

Председник већа: Дакле, већ је војска отишла?

Сведок Раденко Ђурковић: Она је по шуми горе линију одржавала на Кику, на брду.

Председник већа: Дакле, војске није било у околини Коњевић Поља...

Сведок Раденко Ђурковић: Није.

Председник већа: Више тога дана када сте Ви то радили?

Сведок Раденко Ђурковић: Не Коњевић Поља, Кравице.

Председник већа: Братунца, Кравица.

Сведок Раденко Ђурковић: Ја сам у Кравици био, а не Коњевић Поље, Коњевић Поље је још доле десетину километара, дванаест.

Председник већа: Добро, ја Вас питам у том делу уопште.

Сведок Раденко Ђурковић: Да, да.

Председник већа: Дакле, ни у Братунцу није било више војске?

Сведок Раденко Ђурковић: Не.

Председник већа: Ни у Кравицама. Где је било становништво из Кравице?

Сведок Раденко Ђурковић: Оно је вероватно се раселило и побегло у град Братунац и...

Председник већа: Дакле, све је било пусто?

Сведок Раденко Ђурковић: Све, све. Она је падала и враћала се и падала два пута, Кравица. За то још нико није одговарао.

Председник већа: За шта?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, за пад Кравице, српског села.

Председник већа: Када је то било тачно?

Сведок Раденко Ђурковић: А, када, знам да је Божић био.

Председник већа: Да ли је непосредно пре овог догађаја?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, пре, пре, за Божић.

Председник већа: Мислите на те догађаје од раније?

Сведок Раденко Ђурковић: Божић, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Педсет или шездесет војника и цивила је побијено тада. Још нико никада није одговарао, нити ће одговорати, како ја видим, моја оцена.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви уопште чули у Вашој тада непосредној близини да се пуца?

Сведок Раденко Ђурковић: Не, тада ту.

Председник већа: Не ту?

Сведок Раденко Ђурковић: Не ту.

Председник већа: Дакле, то је већ била заузета територија од стране Војске Републике Српске?

Сведок Раденко Ђурковић: Заузета, да, јер наша је то и била територија, али њима је осављено кроз шуму пробој, да би се они неким кланцем извукли. Они су се извукли и они су упали у потковицу. Они су мислили да могу, али нису могли. Они су се убијали у шуми, брат на брата је кажу.

Председник већа: У којој шуми?

Сведок Раденко Ђурковић: Кажу, Бокчин неки поток, не знам. Ишла је војска касније наша у претрагу и каже, брат на брата је пуцао, јер у шуми се нико..

Председник већа: Колико је далеко та шума где је наша војска ишла у претрагу? Да ли Вам је познато, која је то војска ишла у претрагу?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, моји шураци су ишли, обична војска наша, обична.

Председник већа: А да ли Вам је познато, тих дана када су се дешавала та убиства, која је војска конкретно била ту присутна? Да ли је била војна полиција, Специјални одред полиције, да ли је ту био одред Шеховића?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам.

Председник већа: Да ли Вам је познато, која војска је ту била на терену?

Сведок Раденко Ђурковић: Не знам. Када сам ја само дошао тада ту, не знам ко је био. У шуми никога нисам видео, јер ако су били, били су у шуми. Ја нисам никога видео на улици, на путу, пред хангаром.

Председник већа: Зашто мислите да су били тада у шуми, 14.-15.?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, зато што је, неко је морао држати линију, да они не пробију, Муслимани.

Председник већа: Добро, и линија је била конкретно ми реците, од тог места, од Кравица, колико је линија била далеко?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, једно километар, два, горе на брегу, на брду. Не верујем да има два, али километар.

Председник већа: Километар, два на брду?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, на брду.

Председник већа: Да ли знате како се зове то место?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, не знам, брдо.

Председник већа: Не знате, добро.

Сведок Раденко Ђурковић: Знам, поток Бокчин. То је од Милићког брда што иде и та река се пробија скроз до Коњевић Поља, та река.

Председник већа: Ту је већ била линија?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, ту је линија била, одбране.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Ђурковић: И Младић им је направио замку и они су упали у потковицу и готово, шта ће, знао човек како треба.

Председник већа: Добро. Шта значи, упao у потковицу?

Сведок Раденко Ђурковић: Па, мислили да могу проћи, али упали у потковицу.

Председник већа: Добро. Да ли има неко неко накнадно питање за овог сведока? Реците нам, што се тиче трошкова поступка, Ви сте оставили Служби за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима, Ви сте допутовали из Љубовије и 900,00 динара је Ваша карта у једном правцу?

Сведок Раденко Ђурковић: Да, у једном правцу.

Председник већа: Је ли тако. То је 1.800,00, на име путних трошкова. Имате право на трошкове исхране у износу од 1.000,00 динара.

Сведок Раденко Ђурковић: Ништа нисам јео.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобравају се трошкови поступка сведоку Раденку Ђурковићу на име превоза из Љубовије до Београда и то аутобуске карте у једном и другом правцу у укупном износу од 1.800,00 динара и новчани износ од 1000,00 динара на име трошкова исхране.

Сведок Раденко Ђурковић: А 50,00 еура је моја дневница, што не радим данас, а Ви дајете 1.000,00 динара.

Председник већа: А Ви нама морате да доставите доказ да Вама дневница није исплаћена или да је Вама исплаћена та дневница од Вашег послодавца, а онда ми по закону рефундирамо послодавцу.

Сведок Раденко Ђурковић: Знам, прошли пут сам исто добио 1.000,00 динара.

Председник већа: Ми смо раније исплаћивали сведоцима одмах новац, што је било знатно боље.

Сведок Раденко Ђурковић: А сада немам девизни рачун, траже девизни рачун, а ја немам.

Председник већа: А сада не можемо, тако да Ви морате да оставите суду неки рачун и када оставите то ће Вам бити уплаћено.

Сведок Раденко Ђурковић: Нема, оставио сам банке обичне братуначке из Републике Српске рачун, ако може на њега, ако не, алал било, нека попије неко.

Председник већа: Немојте тако, Ви имате право на трошкове, трошкови ће Вам бити исплаћени.

Сведок Раденко Ђурковић: Немам девизни.

Председник већа: Уколико имате, можете да отворите рачун, да нам доставите број и ми ћемо Вам тај износ исплатити.

Сведок Раденко Ђурковић: Нећу ја пропасти за једну дневницу.

Председник већа: Да ли можемо да отпустимо сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведоку Раденку Ђурковићу се одобрава да напусти заседање и исти се отпушта из заседања.

Ја Вам се захваљујем. Можете да се удаљите.

Сведок Раденко Ђурковић: Довиђења.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 384 став 3 ЗКП, сведоци Вељко и Бошко Будимир кажњавају се новчаним казнама у износима од по 50.000,00 динара, обзиром да уредно позвани, нису приступили на главни претрес, а достављеном документацијом Предузећа за транспорт и трговину „Будекс“ д.о.о. скенираних делова путних исправа сведока којима се указује да се исти налазе на путу, због пословних обавеза, не оправда се њихов изостанак са главног претреса, обзиром да им је на претресу дана 14.01.2019. године саопштено да су дужни да своје пословне обавезе усагласе са обавезом сведочења пред судом, да и поред овог обавештења нису приступили на главни претрес дана 26.02.2019. године уз достављено обавештење и доказе идентичне обавештењу и доказима којима оправдавају изостанак и са данашњег претреса.

Ми смо од предложених сведока испитали све сведоке Тужилаштва, а као што вам је познато, остали су нам, остало нам је испитивање сведока Томислава Крстовића, то је предлог одбране, браниоца адвоката Горана Петронијевића и Вићентија Даријевића и имамо да испитамо сведоке Бошкић Златка, Ранка Церовину, Бошкић Златко је одсељен у Словенију, према изјави комшија, позивали смо га, браниоче Даријевићу. Позивам да нас обавестите да ли имате неку нову адресу?

Адвокат Вићентије Даријевић: Имамо информацију да је он због свог посла врло често одсутан и да нема стално место пребивалишта у Словенији, али је по информацијама које смо такође добили, он вољан да се одазове у моменту када будемо имали евентуално информацију када ће бити следећи главни претрес, па ћемо покушати да обезбедимо његово присуство.

Председник већа: Да ли то значи да ми њега можемо да позовемо за следећи претрес и да ће његово присуство бити обезбеђено?

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја не могу да гарантујем за тако нешто, али свакако га греба позвати. А ми ћемо заиста потрудити се да он приступи. Такође, што се тиче сведока Церовина Ранка, он је изјавио, то Вам је познато, да након априла.

Председник већа: Може у другој половини априла...

Адвокат Вићентије Даријевић: Тако је.

Председник већа: ...да сведочи. Он се налази у Аустрији, а може од друге половине априла. Добро, ми бисмо за следећи претрес, дакле, позвали, само моменат, ми бисмо позвали ове сведоке, Вељка и Бошка Будимира, који су новчано кажњени због недоласка на данашњи претрес, а очекујемо да би они требали да буду у земљи и уколико су на путу, као што то тврде, могли бисмо дакле да позовемо Бошкић Златка и да одредимо један претрес за њихово испитивање, а наредни у другој половини априла, да позовемо Церовина Ранка. Адвокат Петронијевић сада није ту, он је ставио велики број доказних предлога, односно предлог за испитивање сведока на пришремном рочишту, без достављања њихових адреса, те је суд тада одлучио да ће о његовом предлогу одлучити накнадно, по достављању адреса или неких ближих података, осим имена и презимена, која су достављена, на основу којих би сведоци могли бити позвани. Да ли присутни бранилац који је по заменичком пуномоћју, може да се изјасни у односу на ове доказне предлоге са припремног рочишта од 20.09.2016. године? Браниоче?

Адвокат Крсто Бобот: Адвокат Крсто Бобот. Ја нисам у овом тренутку у могућности да се изјасним о томе. Ја сам прихватио заменичко пуномоћје и моја концентрација је била да се испрати процесна радња испитивања сведока који су за данас били предвиђени. А што се тиче доказних предлога, то стварно о томе нисам се консултовао са колегом Петронијевићем и нисам у току тога, тако да апсолутно нисам у стању да кажем, било шта релевантно.

Председник већа: Вама је познато да је он само доставио имена и презимена. Постоје многи људи који имају исто име и презиме и ми заиста и да захтевамо од надлежних органа Босне, не знамо ни да ли су ти сведоци у Босни сви. Ја сам провером и увидом у неке пресуде, утврдила да су се против Душка Јевића, Мендељева Ђурића, Горана Марковића и Неђе Иконића, водили поступци пред судом БиХ и прибавила сам те пресуде, Горан Марковић и Неђо Иконић су ослобођени, а Душко Јевић и Мендељев Ђурић су осуђени и они се налазе претпостављам на издржавању казне затвора. Они су осуђени на по двадесет година затвора и имамо и ту пресуду. То је пресуда Суда БиХ и Апелационог одеа за ратне злочине од 03.03.2017. године. Али, увидом у те пресуде, утврдила сам да нема адреса у

пресудама, нема адреса Горана Марковића и Неђе Иконића. Евентуално бисмо могли покушати преко надлежних органа БиХ са осталим подацима да обезбедимо присуство Горана Марковића и Неђе Иконића, а Душка Јевића и Менделјева Ђурића претпостављам да би се могло обезбедити, али испитивање би морало бити обављено путем видеоконференцијске везе обзиром да се они сигурно налазе на издржавању казне затвора. Али, не знам да ли сада, не можете о томе да се изјашњавате.

Адвокат Крсто Бобот: Ја нисам у могућности да се изјасним. Ја могу да преузмем обавезу да о свему овоме обавестим колегу Петронијевића, а да он онда поступи у неком року.

Председник већа: Ја када сам колеги Петронијевићу, Вашем колеги Петронијевићу рекла да треба да се то разјасни, да достави адресе и да достави ове две пресуде у које је захтевао увид, он се више није појавио на претресу, па се бојим да...

Адвокат Крсто Бобот: Судија, нисам ја његов старалац.

Председник већа: Ја се слажем са Вама да нисте старалац. Само се бојим да можда неће доћи, па ево изволите, можда је најбоље да се оптужени, као што се сам јавља, изјасни о томе. Изволите, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Осумњичени Голијанин. Ја мислим да...

Председник већа: Може само мало тишине, да чујемо оптуженог. Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Мислим да је дошло до једне мале забуне у вези позивања сведока. То нису све сведоци које је предложио бранилац Петронијевић, то нису моји сведоци. Мислим да је 2016., када је он дао списак, доставио Вама списак сведока...

Председник већа: Хоћете да кажете да је био по заменичком пуномоћју и за адвоката Лазаревића и...

Оптужени Алекса Голијанин: Све сте рекли.

Председник већа: Ја само кажем ко је ставио доказни предлог и тај ко је ставио доказни предлог, треба да се изјасни. Њих често нема, ни једног, ни другог, па зато ја питам, да ли сте Ви можда хтели да се изјасните у вези тих доказних предлога, да ли Ви имате неки предлог...

Оптужени Алекса Голијанин: Ја, не.

Председник већа: ...у вези предложених сведока?

Оптужени Алекса Голијанин: Ништа, али мислим да би адвокат Лазаревић требао можда да предложи своје сведоке и да видимо шта има Петронијевић од мојих сведока.

Председник већа: То је требало давно, доказни предлози се износе на припремном рочишту. Сви доказни предлози који су изнети, правилно означени, о њима је одлучено и већина доказних предлога је до сада изведена. Али о доказним предлозима који нису могли бити изведени, јер нисмо имали потпуне податке, суд је одлучио да ће одлучити по достављању адреса. Тако да је пропуст одбране што после три године, две и по године, није доставила податке за сведоке, чије испитивање предлаже на главном претресу.

Оптужени Алекса Голијанин: Ја сам хтео само да укажем шта је проблем између та два адвоката.

Председник већа: Добро, можете се вратити на Ваше место. Обзиром на ту ситуацију...

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, пошто инсистирате на Горана за сведоке.

Председник већа: Па, зато што је он то предложио. Ево, погледајте транскрипт са припремног рочишта од 20.09., видећете да је све то он предложио.

Оптужени Алекса Голијанин: Али по пуномоћју Лазаревића је предложио. А то нису моји сведоци.

Председник већа: Није он рекао, предлажем овог сведока за Алексу Голијанина, а овог сведока за окривљеног Милидраговића, него је рекао, предлажем сведоке те и те. Ја не могу у овом моменту да знам који сведок се односи на једног или другог окривљеног, нити претпостављам да то може да се тако дели.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, разумели смо се.

Председник већа: Само моменат. Ово све кажем због тога, да бих одбрану обавестила. Ми ћемо позвати ове сведоке за наредни претрес, а уколико не дођу и уколико одбрана није у могућности да достави податке за ове сведоке, ми ћемо отпочети са извођењем писаних доказа, па да се одбрана- и оптужени припреме за тај део доказног поступка. Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Пошто није присутан адвокат, а нисам стигао да се консултујем са замеником, да ли је могуће да ми одустанемо можда од неких сведока?

Председник већа: Можете да одустанете.

Оптужени Алекса Голијанин: Што се тиче тих сведока док не дође, док се врати Горан из Хага, ја би то оставио отворено ако је могуће за следеће рочиште, па ћемо се онда изјаснити тачно, прецизно, за све сведоке кога ћемо позвати, од кога ћемо одустати. Хвала.

Председник већа: Ја се надам да ће Ваш бранилац или бранилац Лазаревић приступити на наредни претрес, само њих двојица могу то да одлуче, ако не приступи ми ћемо наставити са извођењем писаних доказа, уколико нисмо у могућности да те

сведоке обезбедимо, јер немамо податке о њима. Немамо довољно података да бисмо могли да обезбедимо њихово присуство. Можете се вратити на Ваше место.

Након свих изведених доказа предвиђених за данашње...

Изволите Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани суде, ја бих вас најлепше замолио ако је икако могуће, ако је икако могуће да се претреси понедељком и уторком избегну из једног разлога.

Председник већа: Реците.

Оптужени Недељко Милидраговић: Мој адвокат Лазаревић ангажован је у Сарајеву прије мене, значи прије мене, прије мога суђења и он је увијек заузет понедељком и уторком. Ја сам са својим адвокатом причао, човек каже ја сам прије тога, прихватио сам овај предмет, замолио бих овај часни суд ако икако може да се понедељак и уторак избаци из овог.

Председник већа: Милидраговићу, ништа није спорно да се то учини, али никада се Ваш адвокат није ни обратио суду са таквим захтевом. Никада није рекао да понедељком и када сте рекли средом?

Оптужени Недељко Милидраговић: Понедељак, уторак, понекад закачи и среда, понекад, али понедељак и уторак ...

Председник већа: Понедељак и уторак сигурно, је ли тако?

Оптужени Недељко Милидраговић: Да вам овако искрено нешто кажем. Он је пар пута мени рекао, ја овде у суду вјерујте заборавим, заборавио сам то рећи, а што се тиче ових свједока сад што је било, у праву је, ја сам то свакако хтео да кажем, разумијете, да су то свједоци моји, у ствари мој адвокат није био ту, па је пуномоћник био господин Петронијевић и зато је он то, а зато би ми....

Председник већа: Милидраговићу, не постоје у једном судском поступку моји или туђи сведоци, постоје сведоци који сведоче на одређене околности.

Оптужени Недељко Милидраговић: Да, ја се извињавам, да.

Председник већа: Вама се ставља извршење да сте ово кривично дело извршили сви заједно, дакле уколико сведочи на неке околности сасвим вероватно да ће се односити и на друге окривљене, али Ви хоћете да кажете да је адвокат Петронијевић то суду предложио уместо адвоката Лазаревића, да су то у ствари доказни предлози, које је Ваш адвокат хтео да изнесе пред судом.

Оптужени Недељко Милидраговић: Мислим, то је заједничка одбрана. Да, да.

Председник већа: Добро.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја бих вам био захвалан.

Председник већа: Добро. Да ли то да схватимо да бисте Ви сигурно свакако остали при извођењу ових доказа испитивањем Томислава Ковача, Душка Јелића, Менделјева, Ђурића, Томе Крстовића, Горана Марковића, Неђе Иконића, Дејана Радојковића, Љубана Попржена, Неђе Јовичића и тако даље? Има их 32.

Оптужени Недељко Милидраговић: Да. Љубан Попржен је умро, на жалост, Дејан Радојковић је умро на жалост.

Председник већа: Па нисте обавестили. Ето могли сте бар то да обавестите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ево ја сада говорим, ја сам мислио са својим адвокатом и не знам је ли још који неки умро, јер ја немам додира тамо да видим, људи умиру, ето.

Председник већа: Дејан Радојковић, Љубан Попржен, је ли тако?

Оптужени Недељко Милидраговић: Они су умрли.

Председник већа: Ви то поуздано знате?

Оптужени Недељко Милидраговић: Како не знам, знам.

Председник већа: Добро.

Оптужени Недељко Милидраговић: Знам на жалост.

Председник већа: Па добро, претпостављам да у том случају ће Ваш адвокат одустати од тих доказних предлога, да не бисмо ми прибављали доказе о томе. Добро, о томе ћемо онда на наредном претресу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Хвала вам најлепше.

Председник већа: Јасно нам је дакле, водићемо рачуна о томе, али Ваш адвокат је требао да суд обавести. Свакако суд ће се потрудити да Ви имате адекватну одбрану имајући у виду тежину кривичног дела и запрећену казну за прописано кривично дело, али суд мора да буде обавештен.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Након свих изведених доказа, претрес **се ОДЛАЖЕ.**

Наредни претрес СЕ ОДРЕЂУЈЕ ...

Да ли можемо 18. април? Немамо судницу. Само моменат. Само моменат да пронађемо судницу.

Заказаћемо предмет 10. априла, иако овај сведок не може доћи, па ћемо заказати накнадно и касније, јер немамо термине, већ су заказани, па ћемо касније Церовина Ранка позвати, који може само од друге половине априла, али ми у другој половини априла нисмо сигурни да ћемо моћи. Заказаћемо за 09. април. Уторак, је ли тако, Милидраговићу? Онда 10.

Не може судница... Само моменат. Имамо 01. априла, али Милидраговићу то не одговара.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Извините, 10. имам овај Братунац, односно ...

Председник већа: 10.? Па добро, а 09.? Не може.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А 09. у 12 и 30 исто

Председник већа: У колико имате 09.?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: У 12 и 30, поподне.

Председник већа: Добро. Ја мислим да 09. Ви сте рекли Бобот не можете 10., нека то буде 09. Не можемо заиста Милидраговићу, то је једини термин када можемо да закажемо, од 15. до 19. ово веће нема ову судницу, а после тога имамо слободан исто тако понедељак, али за наредне претресе, покушаћемо да имамо то у виду да је Ваш адвокат ангажован у Босни.

09. април у 09 и 30, судница број 2, што је присутнима саопштено уместо позива.

Да ли предлагете да и даље позивамо сведока Томислава Крстовића, који очигледно неће да преузме обавештење и позив?

Адвокат Крсто Бобот: Мене гледате судија.

Председник већа: Вас.

Адвокат Крсто Бобот: Судија, ја не бих повлачио предлог, али ћу преузети обавезу да ако колега Лазаревић не може да дође 09., да ако га будем мењао да онда се макар пре тога колега Лазаревић писмено изјасни о тим доказним предлозима или да мени да прецизна упутства како да се изјасним по том питању, тако да ето ја могу само да преузмем у своје име обавезу, уколико будем мењао колегу Лазаревића 09. априла, имаћу прецизне инструкције у погледу доказних предлога.

Председник већа: Добро.

Ми ћемо свакако позвати још једном сведока Томислава Крстовића, ми немамо сада поуздане податке, очигледно је, он је више пута позиван, сигурно до сада десет пута и он ниједном није, први пут је рекао да због приватних обавеза не може да приступи, затим је рекао да због психофизичких проблема не може да приступи, а

затим после тога немамо извештаје о уручењу позива. Ево дакле, позваћемо га још једном.

09. априла, 09 и 30, судница број 2, на претрес позвати сведоке Томислава Крстовића, сведоке Вељка и Бошка Будимира, уз доставу решења о новчаном кажњавању и сведока Бошкић Златка.

Ви сте рекли Даријевићу да ћете доставити адресу Бошкић Златка?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да.

Председник већа: Добро. Ја очекујем да доставите у догледно време. Ми не можемо да расписујемо позив без адресе, јер очигледно он више не станује на тој адреси, по изјави комшија. Ми нећемо расписати позив, ја сам ставила наредбу да се он позове, али позив ће бити расписан тек уколико Ви доставите адресу да не правимо трошкове беспотребно.

Довршено у 16 и 13.

Записничар

Председник већа-судија